
HEREZYJARCHA (6) *sb m*

-zy- (3), -si- (3).

Oba e prawdopodobnie jasne (tak w heretyk), pierwsze a jasne.

sg G herezyjarchy (2). ◇ D herezyjarsze (1). ◇ A herezyjarchę (1). ◇ pl G herezyjarch(o)w (1).

◇ A herezyjarchy (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Twórca i głowa herezji [haeresiarcha – rotmistrz a wódz której sekty Mącz 47d; haereticorum princeps – wódz sektarski Calep; kacermistrz – haeresiarcha Cn] (6) : opuściwszy Herefiarchy/ przez ktore ia wedle Bogá y słowá iego Papieżu rozumiem CzechEp 326; tego dowieść chce/ iż nie Papież iest Antychristem/ ále iáko támże mowi/ Herefiárchowie etc. CzechEp 326.

W połączeniu z imieniem własnym lub zastępującym je przymiotnikiem od nazwy miejscowej [imię + herezyjarcha (3), herezyjarcha + przymiotnik (1)] (4): ten s poduśzczenia Herezyárchy Konstantynopolśkiego kazał wymiátać wśzytki obrázy s kościołow y popalić/ mowiac iż to bálwochwálftwo wielkie/ ktorego Bog zákázował zówždy. BielKron 167v, 167v; Ktorych [białych głów miłujących swych zmarłych małżonków] Ieronim ś. przeciw Iowinianowi Herezyárfze piśząc/ liczbę nie máłą przywodzi. WysKaz)?(2; Y boię fię/ áby fię P. Bog dał vbłágáć: gdyż z tego tám Pánftwá wyfzły [...] księgi Serwetá Herefiárchy/ y inśzych Miniśtrow Siedmigrockich PowodPr 33.

Synonimy: arcykacierz, kacermistrz, sektmistrz.

Cf ARCYHERETYK, HERETYK

ZZie